

زبان شناسی شناختی و شعر پیشروی فارسی

احسان نعمت اللهی

عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد ارسنجان، ایران

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان، ایران

agron.6630@ yahoo.com

چکیده

در این پژوهش، ضمن بررسی مفهوم و ماهیت زبان شناسی شناختی و برشمردن ویژگی های این رویکرد به مقوله ی زبان شناسی، به مطالعه ی جریان شعر مدرن و پیشروی فارسی، با رویکرد مذکور، پرداخته شد. به این منظور، ابتدا با اشاره به مولفه های برجسته ی زبانی و مفهومی در اشعار مذکور، به بررسی این مولفه ها در قالب مباحث مورد اشاره در حیطه ی زبان شناسی شناختی، از جمله: نظریه های کلاسیک (نظریه های تعاملی، مقایسه ای، کنش گفتار) و معاصر استعاره (استعاره به مثابه ی پدیده ای صرفاً شناختی)، چگونگی شخصیت پردازی در شعر مدرن، بررسی عناصر دراماتیک شعر مدرن با استناد به نظام های طرح واره ای مفهومی و شناختی، مطالعه ی انواع اشاره گرها در تعیین معناشناختی متن روایت اشعار (اشاره گرهای زمانی، رابطه ای، متنی، ترکیبی)، بررسی مدل های مبتنی بر ساختارهای روان شناختی زبان در متن، تمایزات زبانی و روان شناختی معنا و مفهوم در متن، استقلال نحوی و درونی بودن ساختارهای دستوری اشعار؛ به طور کامل، پرداخته شد و نتایج حاصل از این پژوهش، در قالب بخشی از پیشنهاد نویسنده ی این مقاله، از جنبه ی زبان شناسی شناختی، در جهت بحث پیرامون بوطیقایی ساختاری در نگاه به شعر مدرن و آوانگارد فارسی، مطرح گردیده است.

کلید واژه ها: زبان شناسی شناختی، شعر مدرن فارسی، استعاره، اشاره گرها، عناصر دراماتیک شعر.